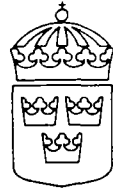

Regeringens proposition 1992/93:105

med förslag om tilläggsbudget I till
statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Prop.
1992/93:105

Regeringen förelägger riksdagen vad som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 17 december 1992 för de åtgärder och de ändamål som framgår av föredragandenas hemställan.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Anne Wibble

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås utgifter m.m. på tilläggsbudget I till statsbudgeten för innevarande budgetår. De anslag som begärs uppgår till 1 307 miljoner kronor. Den största delen av detta belopp, 602 miljoner kronor, avser utgifter för omsorg om äldre och handikappade. Därutöver föreslås bl.a. 150 miljoner kronor för utvecklingssamarbete genom SIDA, 197 miljoner kronor till trygghetsåtgärder för statsanställda samt 156 miljoner kronor till Statens invandrarverks förvaltningskostnader. I propositionen anmäls också att förslagsanslaget för förläggningskostnader för asylsökande torde komma att överskridas med ca 4 500 miljoner kronor. Osäkerheten i bedömningarna, främst vad avser antalet asylsökande, är emellertid så stor att det föreslås att regeringen återkommer till riksdagen med förslag om uppräknig av anslaget först i samband med tilläggsbudget II. I propositionen föreslås även en utvidgning av möjligheterna att anvisa arbetslösa till arbetslivsutvecklingen.

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, Ask

Föredragande: statsråden Wibble, Davidson, Laurén, Svensson, Dinkelspiel, Könberg, B. Westerberg, Odell, Lundgren, Hörnlund, Friggebo, Johansson

Proposition med förslag om tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Statsrådet Wibble anför:

Under hösten 1992 har regeringen föreslagit riksdagen att anvisa anslag på tilläggsbudget till statsbudgeten för innevarande budgetår i ett stort antal propositioner.

De begärda anslagen uppgår till sammanlagt 15 562 miljoner kronor. De största anslagen avser arbetsmarknadspolitiska åtgärder om 9 813 miljoner kronor (prop. 1992/93:50 bil. 7) samt förändringar i det kommunala bostadstillägget om 2 650 miljoner kronor (prop. 1992/93:134). Vidare har regeringen i prop. 1992/93:130 föreslagit att riksdagen anvisar 1 600 miljoner kronor avseende omställningsåtgärder i jordbruket.

De ytterligare medelsbehov utöver gällande statsbudget som nu kan överblickas och andra frågor som bör tas upp i detta sammanhang bör sammanfattas i en gemensam proposition angående utgifter på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93. Denna proposition bör föreläggas riksdagen nu. Skulle anslagsframställningar därutöver på tilläggsbudget för innevarande budgetår visa sig ofrånkomliga bör dessa föreläggas riksdagen vid en senare tidpunkt.

Statsråden föredrar frågor om förslag till anslag m.m. på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93. Anförandena redovisas i underprotokollen för resp. departement.

Statsrådet Wibble avslutar:

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

besluta om anslag på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 och vidta åtgärder i enlighet med de förslag som föredragandena har lagt fram.

Regeringen ansluter sig till föredragandenas överväganden och beslutar att genom proposition förelägga riksdagen vad föredragandena har anfört för de åtgärder och de ändamål som de har hemställt om.

Regeringen beslutar vidare att de anföranden som redovisas i underprotokollen och en sammanställning över de anslag som regeringen begär skall bifogas propositionen enligt följande:

Kungliga hov- och slottsstaterna	Bilaga 1
Justitiedepartementet	Bilaga 2
Utrikesdepartementet	Bilaga 3
Socialdepartementet	Bilaga 4
Kommunikationsdepartementet	Bilaga 5
Finansdepartementet	Bilaga 6
Arbetsmarknadsdepartementet	Bilaga 7
Kulturdepartementet	Bilaga 8
Miljö- och naturresursdepartementet	Bilaga 9
Anslagsförteckning	Bilaga 10

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 december 1992

Föredragande: statsrådet Davidson

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Första huvudtiteln

B. Kungliga slottsstaten

[1] B 1. De Kungliga slotten: Driftkostnader

För budgetåret 1992/93 har för ändamålet anvisats ett förslagsanslag på 26 150 000 kronor.

För några år sedan gjordes en teknisk förändring av anslagskonstruktionen. Erfarenheterna sedan dess visar att anslagsbeloppet för att finansiera oförändrad verksamhetsvolym därvid blev för lågt beräknat. Detta har lett till att anslagsöverskridanden blivit ofrånkomliga under de senast budgetåren. Enligt min mening bör nu anslaget beräknas så att det motsvarar resursbehovet för en oförändrad verksamhetsvolym. Jag förordar därför att ytterligare 2 miljoner kronor anvisas på detta anslag för budgetåret 1992/93. Jag vill understryka att detta medför varken ökad verksamhetsvolym eller ökade kostnader för staten jämfört med förra budgetåret.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *De kungliga slotten: Driftskostnader* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 2 000 000 kronor.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 december 1992

Föredragande: statsrådet Laurén

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Andra huvudtiteln

H. Diverse

[1] H 5. Bidrag till Stiftelsen för utvecklande av god redovisningssed

Från anslaget betalas bidrag till Stiftelsen för utvecklande av god redovisningssed. Stiftelsen har bildats gemensamt av staten genom Bokföringsnämnden, Föreningen Auktoriserade Revisorer FAR och Sveriges Industriförbund. I statsbudgeten för innevarande budgetår finns under denna rubrik uppfört ett anslag på 400 000 kr (prop. 1991/92:100 bil. 3, bet. 1991/92:LU22, rskr. 1991/92:166). Stiftelsen har hos stiftarna begärt att bidragen till stiftelsen höjs, för statens vidkommande från 400 000 kr till 600 000 kr.

Stiftelsen har till ändamål att främja god redovisningssed. Enligt stiftelsen är det synnerligen önskvärt att normbildningen anpassas till den internationella utvecklingen, en utveckling som nu går snabbt och som kräver ytterligare resurser för arbetet. Jag delar denna uppfattning och föreslår därför att statens bidrag höjs med 200 000 kr till 600 000 kr för innevarande budgetår.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Bidrag till Stiftelsen för utvecklande av god redovisningssed* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 200 000 kronor.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 december 1992

Föredragande: statsrådet Svensson vad avser p. 1 och 3 och statsrådet Dinkelspiel vad avser p. 2.

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Tredje huvudtiteln

C. Internationellt utvecklingssamarbete

[1] C 2. Utvecklingssamarbete genom SIDA

Anslagsposten för katastrofinsatser under anslaget C 2. Utvecklingssamarbete genom SIDA är synnerligen ansträngt på grund av det stora behovet av akuta insatser i bl.a. Somalia, Kambodja, Afghanistan, Angola, Södra Afrika, Baltikum och Oberoende Staters Samväld (OSS). Ett nytt katastrofområde är det forna Jugoslavien, där tre miljoner människor är i akut behov av nödhjälp. Riksdagen har medgivit att medel, avsatta som täckning för skuldsedlar utfärdade för Internationella utvecklingsfondens (IDA) räkning, tillgodoräknas katastrofanslaget med 150 miljoner kronor för att täcka redan gjorda åtaganden i det forna Jugoslavien. Trots detta återstår många akuta behov, bl.a. måste bostadssituationen för flyktingar lösas under vintern. Dessa insatser planeras i samarbete med i första hand UNHCR och gäller hela regionen med en prioritering av Bosnien/Hercegovina. Jag uppskattar behoven av dessa insatser till ytterligare 150 miljoner kronor.

Jag har i denna fråga samrått med statsrådet Friggebo, som tillstyrker medelsbehovet med hänvisning till att flyktinginsatser i regionen även bedöms minska invandringstrycket på Sverige från det forna Jugoslavien utan att Sveriges åtagande gentemot IDA inskränks.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Utvecklingssamarbete genom SIDA* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 150 000 000 kronor.

E. Exportfrämjande och utrikeshandel

Prop. 1992/93:105

Bilaga 3

[2] E 2. Exportfrämjande verksamhet

Regeringen beslutade den 18 januari 1990 att tillsätta en delegation - med ställningen av myndighet - för att svara för översättning av bl.a. det regelverk som ingår i EES-avtalet. Arbetet har bedrivits i nära samråd med de arbetsgrupper som har upprättats för förhandlingarna om EES-avtalet, berörda myndigheter och departement samt med EG-kommisionen. Delegationens uppdrag har efter hand preciserats och utvidgats från regeringens sida, innebärande bl.a. att arbetet skall fortgå till dess EES-avtalet träder i kraft.

Delegationens verksamhet har finansierats genom omprioriteringar under anslaget Exportfrämjande verksamhet.

Sverige ansökte den 1 juli 1991 om medlemskap i EG. Inför ett svenskt medlemskap aktualiseras ytterligare översättningsarbete. Preliminära bedömningar visar att den textmassa som tillkommer att översätta uppgår till ca 40 000 sidor.

Enligt regeringens bedömning måste översättningsarbetet inledas under innevarande budgetår för att de relevanta texterna skall finnas på svenska vid den tidpunkt då Sverige beräknas bli medlem i EG. Regeringen har mot den bakgrunden den 25 juni 1992 uppdragit åt Översättningsdelegationen att också svara för översättning av de EG-rättsakter som aktualiseras vid ett svenskt medlemskap.

Jag anser det vara av största vikt att arbetet med översättning av de rättsakter som aktualiseras vid ett medlemskap kommer igång detta budgetår och att resurser härför ställs till delegationens förfogande. Ett belopp om 22 miljoner kronor bör ställas till förfogande detta budgetår. Dessa medel bör begäras på tilläggsbudget.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Exportfrämjande verksamhet* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 22 000 000 kronor.

F. Nedrustnings- och säkerhetspolitiska frågor

m.m.

[3] F 2. Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK)

I statsbudgeten för innevarande budgetår har under denna rubrik anvisats ett förslagsanslag på 10 000 000 kr.

Vid ESK:s andra rådsmöte i Prag den 30-31 januari 1992 beslutades att dess tredje rådsmöte skulle förläggas till Stockholm, varvid Sverige skulle överta det roterande ordförandeskapet under nästföljande år.

Det tredje rådsrådet förlades till den 14-15 december 1992 samt dess förberedande ämbetsmannakommittémöte till den 11-13 december 1992. Ett sekretariat för rådsrådets förberedelser och genomförande upprättades i UD i maj 1992. Organisationen och genomförandet av ESK:s ämbetsmannakommitté- och rådsråden med deltagande av femtio utländska utrikesministrar, ungefär 900 övriga delegater och en omfattande tillströmning av internationell press har krävt omfattande särskilda arrangemang, i synnerhet som Stockholm saknar ett för denna typ av möten avpassat konferenscentrum.

Föredragandens överväganden

Jag beräknar kostnaden för hyra och iordningsställande av konferenslokaler med inventarier enligt ESK:s normer, omfattande även individuella kontor för samtliga delegationer till 8,1 miljoner kronor. Utgifter för säkerhetsutrustning, kommunikation, akutsjukvårdsberedskap, konsulttjänster vid upphandling och externa personalkostnader beräknas till 4,1 miljoner kronor. Vidare uppskattar jag kostnaden för transporttjänster, iordningsställande av särskild mottagningsterminal på Arlanda och övriga utgifter inkl. representation och utgifter för pressarrangemang och information till 2,4 miljoner kronor. Löner för personal belastar departementets förvaltningsanslag.

Totalt räknar jag med merutgifter till följd av konferensen på 14,6 miljoner kronor, som finansieras genom att andra anslag underskrids.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK)* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 14 600 000 kronor.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 december 1992

Föredragande: statsrådet Könberg vad avser p. 1-3 och statsrådet B. Westerberg vad avser p. 4-6

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Femte huvudtiteln

B. Administration av socialförsäkring m.m.

Inledning

Under år 1992 har ett flertal propositioner förelagts riksdagen med förslag om väsentliga förändringar inom socialförsäkringssystemen.

Riksdagen har beslutat om

- särskilt stöd till ensamstående med barn (prop. 1991/92:81, bet. SoU 1991/92:14, rskr. 1991/92:171)
- lokal försöksverksamhet med finansiell samordning mellan socialförsäkring och hälso- och sjukvård (prop. 1991/92:105, bet. 1991/92:SfU17, rskr. 1991/92:347)
- vissa ändringar i förmånssystemet för läkemedel m.m. (prop. 1991/92:151, bet. 1991/92:SfU13, rskr. 1991/92:341)

Regeringen har till riksdagen lämnat proposition om

- ändring av begreppet arbetsskada (prop. 1992/93:30)
- ändrad sjukersättning m.m. (prop. 1992/93:31)
- ändrade bestämmelser i fråga om bostadsbidrag för år 1993, m.m. (prop. 1992/93:63)

Besluten, som innebär totalt sett minskade offentliga utgifter, medför ökade administrativa kostnader vid Riksförsäkringsverket (RFV) och de allmänna försäkringskassorna. Detta har inte tidigare kunnat beaktas vid beräkningen av medelstillsdelningen under berörda anslag för innevarande budgetår.

[1] B 1. Riksförsäkringsverket

I statsbudgeten för innevarande budgetår har under denna rubrik anvisats ett förslagsanslag på 465 222 000 kronor.

Föredragandens överväganden

I prop. (1991/92:105, bet. 1991/92:SfU17, rskr. 1991/92:347) om lokal försöksverksamhet med finansiell samordning mellan socialförsäkring

och hälso- och sjukvård har jag anført att de ansvariga myndigheterna i särskild ordning bör erhålla ersättning för administration och utvärdering av försöksverksamheten.

Fr.o.m. år 1993 skall RFV fastställa priset på vissa läkemedel. RFV övertar härmed i princip Apoteksbolagets funktion att förhandla med läkemedelsföretagen. Resurser för detta ändamål har tidigare inte beräknats.

Såvitt avser ändrad sjukersättning i form av en karensdag vid sjukfall, ändrade kompensationsgrader för ersättning vid sjukdom samt införandet av två nya förtidspensionsnivåer anges i motsvarande proposition (1991/92:31) att vissa medel för genomförandekostnader kommer att tas upp i tilläggsbudget I.

I proposition (1992/93:63) om ändrade bestämmelser i fråga om bostadsbidrag för år 1993, m.m. har jag bl.a. föreslagit att bostadsbidragens administration förs över från kommunerna till försäkringskassorna den 1 januari 1994. Förberedelsearbetet kommer att påbörjas inom RFV redan under innevarande budgetår.

De förändringar inom arbetsskadeförsäkringen som träder i kraft den 1 januari 1993 medför behov av resursförstärkning för genomförandekostnader.

I enlighet med vad jag tidigare aviserat samt på grundval av kompletterande uppgifter från RFV beräknar jag behovet av resursförstärkning för budgetåret 1992/93 för ifrågavarande åtgärder till sammanlagt 30 900 000 kronor.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Riksförsäkringsverket* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 30 900 000 kronor.

[2] B 2. Allmänna försäkringskassor

I statsbudgeten för innevarande år har under denna rubrik anvisats ett förslagsanslag på 643 880 000 kronor.

Föredragandens överväganden

Till följd av beslutet att i enlighet med prop. 1991/92:81 inrätta ett tillfälligt särskilt stöd till ensamstående med barn uppkommer vissa administrativa kostnader för försäkringskassorna. Försäkringskassornas kostnader för administration av stödet under budgetåret 1992/93 beräknas uppgå till 16 miljoner kronor.

Såvitt avser de ändrade regler för sjukersättning som föreslagits träda i kraft den 1 april 1993, anges i motsvarande proposition (1992/93:31) att de olika förändringarna sammanlagt kommer att medföra ökade resurskrav inom socialförsäkringsadministrationen. För innevarande budgetår beräknar jag att kostnaderna för administration samt för utbildningsinsatser kommer att uppgå till 5 miljoner kronor.

Med utgångspunkt i RFV:s kostnadsberäkning och i enlighet med vad som tidigare aviserats i resp. proposition beräknar jag behovet av resursförstärkning till sammanlagt 21 miljoner kronor varav (15%) 3 150 000 kronor på anslaget.

Prop. 1992/93:105
Bilaga 4

Hemställen

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Allmänna försäkringskassor* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 3 150 000 kronor.

E. Hälso- och sjukvård m.m.

Inledning

Regeringen ställde genom regleringsbrev den 11 juni 1987 bl.a. det i statsbudgeten för budgetåret 1987/88 under femte huvudtiteln uppförda reservationsanslaget E 23. Bidrag för viss operationsverksamhet inom allmän sjukvård till Socialstyrelsens disposition för utbetalning av bidrag till sjukvårdshuvudmännen i enlighet med de riktlinjer som senare skulle komma att meddelas av regeringen (prop. 1986/87:114, bet. 1986/87: SoU37, rskr. 1986/87:340).

Regeringen godkände den 1 oktober 1987 en överenskommelse mellan företrädare för sjukvårdshuvudmännen och staten om särskild ersättning till sjukvårdshuvudmännen för att öka operationskapaciteten inom sjukvården. Ersättningen skulle utgå med ett belopp för varje meroperation år 1987 jämfört med motsvarande prestation år 1986 i fråga om operationer för grå starr samt höftleds- och kranskärlsoperationer.

Eftersom ersättningarna till sjukvårdshuvudmännen från sjukförsäkringen enligt de s.k. Dagmaröverenskommelserna redan var fastlagda för år 1987, finansierades den särskilda ersättningen för andra halvåret 1987 från det nämnda reservationsanslaget på statsbudgeten. Under anslaget hade anvisats 70 miljoner kronor. Fr.o.m. år 1988 lämnades emellertid bidragen för att öka viss operationskapacitet inom ramen för sjukförsäkringsersättningarna.

Anslaget har av denna anledning inte funnits upptaget i statsbudgeten efter budgetåret 1987/88. Genom regeringsbeslut den 21 juni 1990 medgav emellertid regeringen att Socialstyrelsen fick disponera nyssnämnda anslag även under tiden den 1 juli 1990 - den 30 juni 1991. Den kvarvarande reservationen om ca 29 miljoner kronor fick enligt regeringsbeslutet användas av Socialstyrelsen i samråd med Riksförsäkringsverket för att betala ut bidrag i enlighet med överenskommelsen den 20 april 1989 som en särskild ersättning för ökad tillgänglighet och kapacitet i hälso- och sjukvården. Härigenom kom den totala ramen för det s.k. DAGMAR 50-arbetet att uppgå till ca 79 miljoner kronor år 1990.

För år 1991 ställdes ytterligare 10 miljoner kronor till förfogande.

Socialstyrelsen har i september 1992 anhållit att få disponera utgående reservation från budgetåret 1991/92 på anslaget Bidrag för viss operationsverksamhet inom allmän sjukvård på 19 531 963 kronor även under budgetåren 1992/93 - 1994/95 för en uppföljning av DAGMAR 50 m.m.

[3] E 20. Bidrag för att öka tillgängligheten och kapaciteten inom hälso- och sjukvården

Något anslag till detta ändamål finns inte upptaget i statsbudgeten för innevarande budgetår.

Föredragandens övervägande

Den svenska hälso- och sjukvården har under en lång tid kännetecknats av bristande tillgänglighet till vissa behandlingar. DAGMAR 50-arbetet, som har bedrivits i samarbete mellan Socialdepartementet, Socialstyrelsen, Spri och Landstingsförbundet, har syftat till att öka tillgängligheten och kapaciteten inom sjukvården. Sex medicinska specialiteter har särskilt studerats, nämligen ortopedi, kirurgi, internmedicin, urologi, kvinnosjukvård och ögonsjukvård. De problem som stått i fokus för arbetet har varit köer och långa väntetider, att färdigbehandlade patienter legat kvar inom den slutna vården och att över huvud taget en dålig genomströmning av patienter förekommit.

Skillnader i kapacitetsutnyttjande och produktivitet mellan olika kliniker har också kunnat påvisas. Arbetet har redovisats i särskilda rapporter avseende de olika specialiteterna (Spri rapport nr 307-312). Vidare har särskilda rapporter publicerats vad avser dagkirurgi och operationsverksamhet (Spri rapport nr 336-337).

En analys har alltså genomförts, framför allt av produktiviteten inom de nämnda sjukvårdsverksamheterna, i nära samarbete med professionen i form av olika expertgrupper. Vidare har ca 61 miljoner kronor delats ut i bidrag till sjukvårdshuvudmännen för olika projekt som syftat till att effektivisera vården. Ett hundratal av projekten har hittills redovisats. Enligt uppgift förbereds inom vissa av projekten ansökningar om fortsatt stöd. Socialstyrelsen svarar för en övergripande uppföljning av de projekt som har fått bidrag. Styrelsens arbete med denna beräknas pågå t.o.m. år 1994.

Arbetsgruppen för DAGMAR 50-projektet har i en slutrapport Mer sjukvård för pengarna (Spri rapport nr 336) redovisat samlade erfarenheter från projektet. Förslag har lämnats om hur arbetet kan bedrivas i framtiden.

Med hänsyn till det goda genomslag som DAGMAR 50-arbetet har haft inom hälso- och sjukvården finner jag det angeläget att verksamheten skall kunna fortsätta. Jag avser då i första hand att fortsatt stöd bör utgå till expertgrupper och lokala projekt för att ytterligare öka tillgängligheten inom hälso- och sjukvården samt till olika insatser för att sprida erfarenheterna från DAGMAR 50-projektet.

Jag vill i detta sammanhang erinra om det särskilda statsbidraget för viss vårdgaranti till huvudmännen för hälso- och sjukvården (prop. 1990/91:150 bil. I:3, bet. 1990/91:SoU25, rskr. 1990/91:384). En uppföljning och utvärdering av denna vårdgaranti bör ske.

Enligt de villkor som riksdagen har slagit fast för reservationsanslag gäller att regeringen får disponera eventuellt återstående reservation på anslaget högst tre år efter det att anslaget senast var uppfört på statsbudgeten. Därefter måste regeringen ha riksdagens godkännande för att medlen skall få disponeras. I det här aktuella fallet borde frågan alltså ha underställts riksdagen redan inför budgetåret 1991/92.

Regeringen bör mot denna bakgrund föreslå riksdagen att anvisa ett nytt reservationsanslag som motsvarar den reservation på det äldre anslaget som inte har kunnat utnyttjas. Medlen som beräknas under det nya anslaget bör användas på det sätt jag har redovisat.

Jag vill i detta sammanhang nämna att reservationen vid slutet av budgetåret 1991/92 var större än vid dess början, ca 19,5 miljoner kronor i förhållande till 15,5 miljoner kronor. Detta beror på att Socialstyrelsen har gjort en uppföljning av bidragen till sjukvårdshuvudmännen, som resulterat i att de senare har fått återbetala vissa bidrag som inte kunnat hänföras till konkreta och påvisbara aktiviteter. Jag anser att det nya anslaget bör tas upp med detta större belopp.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till Bidrag för att öka tillgängligheten och kapaciteten inom hälso- och sjukvården på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 19 531 963 kronor.

G. Omsorg om äldre och handikappade

Inledning

Riksdagen beslutade med anledning av förslagen i 1991 års kompletteringsproposition (prop. 1990/91:150 bil. I:3, bet. 1990/91:SoU25, rskr. 1990/91:384) att godkänna de föreslagna riktlinjerna för stimulansbidrag till gruppboendestäder och till ombyggnad av sjukhem m.m. I propositionen anmäldes avsikten att ett stimulansbidrag på 2 miljarder kronor under fem år skall utgå för utbyggnad av gruppboendestäder och andra alternativa boendeformer för åldersdementa, utvecklingsstörda, fysiskt handikappade och psykiskt sjuka. Samtidigt anmäldes avsikten att ett stimulansbidrag på 1 miljard kronor under fem år skall utgå för ombyggnad av sjukhem m.m. För budgetåret 1992/93 har 400 miljoner kronor anvisats under femte huvudtitelns reservationsanslag G 12. Bidrag till byggande av gruppboendestäder och andra alternativa boendeformer samt 200 miljoner kronor under femte huvudtitelns reservationsanslag G 13. Bidrag för viss ombyggnad av sjukhem m.m. Bidragen avses utbetalas av Socialstyrelsen kalenderårsvis i efterskott.

I propositionen anmäldes vidare riksdagens avsikt att anslå 25 miljoner kronor under fem år för de särskilda insatser som krävs för uppföljning och utvärdering av äldreformen.

I propositionen anmäldes också att Socialstyrelsen bör få i uppdrag att följa upp och beskriva utvecklingen när det gäller särskilda boendeformer för äldre och handikappade och att fortlöpande avrapportera hur stimulansbidragen utnyttjas. Regeringen beslutade i september 1991 att ge Socialstyrelsen ett uppdrag med sådant innehåll.

[4] G 12. Bidrag till byggande av gruppboendestäder och andra alternativa boendeformer

I statsbudgeten för innevarande budgetår har under denna rubrik anvisats ett reservationsanslag på 400 miljoner kronor.

[5] G 13. Bidrag för viss ombyggnad av sjukhem m.m.

I statsbudgeten för innevarande budgetår har under denna rubrik anvisats ett reservationsanslag på 200 miljoner kronor.

[6] G 15. Utvecklingsmedel m.m.

I statsbudgeten för innevarande budgetår har under denna rubrik bl.a. anvisats ett reservationsanslag på 5 miljoner kronor för uppföljning och utvärdering av äldreformen.

Föredragandens överväganden

Bidraget till byggande av gruppboendestäder utbetalades första gången i juni 1992 och avsåg verksamheter färdigställda under tiden januari 1991 t.o.m. juni 1992. Fr.o.m. budgetåret 1992/93 utges även bidrag till viss ombyggnad av sjukhem m.m. Av Socialstyrelsens första avrapportering av äldreformen och utnyttjandet av stimulansbidraget framgår att 278,5 miljoner kronor utbetalats till sammanlagt 557 gruppboendeprojekt. De flesta projekten avser gruppboende för åldersdementa (45 %) samt gruppboende för psykiskt utvecklingsstörda (37 %). Ett mindre antal projekt avser gruppboende för psykiskt sjuka och fysiskt handikappade.

Regeringen uttalade i propositionen att det är av stor betydelse att de föreslagna stimulansbidragen verkligen får den avsedda stimulans-effekten för att åstadkomma en kraftfull utbyggnad av gruppboendestäder och andra alternativa boendeformer samt förbättra boendemiljön på sjukhemmen genom bl.a. tillskapande av fler enkelrum. Bidraget till byggande av gruppboende kan redan anses ha haft en sådan stimulerande effekt. Jag har också erfarit att en mängd nya äldreboendestäder planeras och det också pågår diskussioner kring ombyggnad av sjukhemmen.

I propositionen uttalades att bidraget bör utbetalas kalenderårsvis i efterskott. I syfte att ytterligare öka utbyggnadstakten och tillskapa fler gruppboendestäder samt förbättra miljön på sjukhemmen bör gälla att stimulansbidraget skall kunna utbetalas direkt i anslutning till färdigställandet av byggprojektet. För innevarande budgetår kräver detta ytterligare anslagsmedel för att täcka de ökade kostnader som kan uppstå på grund av tidigareläggning av utbetalningarna. Jag föreslår därför att anslaget G 12. Bidrag till byggande av gruppboendestäder och andra alternativa boendeformer samt anslaget G 13. Bidrag för viss ombyggnad av sjukhem m.m. tillförs extra medel motsvarande 400 miljoner kronor resp. 200 miljoner kronor för budgetåret 1992/93. Medel på anslagen som ej förbrukats den 31 juli 1992 överförs till budgetåret 1993/94. I enlighet med riksdagens avsikt avses de båda stimulansbidragen utgå inom en total ram på 3 miljarder kronor under sammanlagt fem år.

För budgetåret 1991/92 anvisades 5 miljoner kronor för uppföljnings- och utvärderingsarbete under femte huvudtitelns förslagsanslag G 1. Bidrag till social hemhjälp, ålderdomshem m.m. Medlen disponeras av Socialstyrelsen. Socialstyrelsen har under föregående budgetår förberett uppläggning av utvärderingsarbetet och endast tagit 3 miljoner kronor i anspråk av anvisade 5 miljoner kronor. Resterande 2 miljoner kronor från budgetåret 1991/92 behöver betalas ut under innevarande budgetår. Budgetåret 1992/93 anvisas medel för uppföljning och utvärdering under anslaget G 15. Anslaget G 15. Utvecklingsmedel m.m. p. 2, Uppföljning och utvärdering av äldreformen. Detta anslag bör tillföras 2 miljoner kronor under budgetåret 1992/93.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

1. till *Bidrag till byggande av gruppboendestäder och andra alternativa boendeformer* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 400 000 000 kronor,
2. till *Bidrag för viss ombyggnad av sjukhem m.m.* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 200 000 000 kronor samt
3. till *Utvecklingsmedel m.m.* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 2 000 000 kronor.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 december 1992

Föredragande: statsrådet Odell

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Sjätte huvudtiteln

A. Kommunikationsdepartementet m.m.

[1] A 5. Kostnader för avveckling av Trafiksäkerhetsverket

Bakgrund

Trafiksäkerhetsverket (TSV) inrättades den 1 januari 1968 som en följd av Bilförarutredningens och körtidsutredningens förslag. TSV har varit central förvaltningsmyndighet för frågor om säkerheten i vägtrafiken och har särskilt svarat för samordningen av trafiksäkerhetsarbetet.

Riksdagen fattade under hösten 1992 beslut (prop. 1992/93:2, bet. 1992/93:TU4, rskr. 1992/93:58) om att TSV skall avvecklas fr.o.m. den 1 januari 1993. Verkets arbetsuppgifter skall i huvudsak föras över till Vägverket.

Föredragandens överväganden

Mitt förslag: 40 miljoner kronor anvisas för kostnader i samband med avvecklingen av TSV.

Skälen för mitt förslag: I propositionen (1992/93:2) om vissa organisatoriska frågor inom trafiksäkerhetsområdet framhöll jag att Vägverkets nya organisation innebär ett kraftigt minskat antal regionala enheter. En viktig förutsättning för att förändringen av Vägverkets nya organisation skall kunna medföra de effekter som riksdagen lagt fast är att ett övertagande av TSV:s uppgifter kan lösas på ett sådant sätt att syftet med och effekterna av den nya organisationen inte påverkas mer än nödvändigt. Bl.a. mot denna bakgrund har riksdagen beslutat att TSV skall avvecklas fr.o.m. den 1 januari 1993. I samband härmed räknar jag också med en viss rationaliseringsvinst. I propositionen aviserade jag att en särskild avvecklingsmyndighet bör inrättas fr.o.m. den 1 januari 1993 för att avsluta verksamheten vid TSV.

Regeringen har den 29 oktober 1992 bemyndigat mig att tillkalla en särskild utredare med uppgift att fullfölja avvecklingen.

Kostnaden för den verksamhet vid TSV som skall avslutas kommer främst att avse kostnader för övertalig personal vilkas uppsägningstid kommer att löpa ut under år 1993. Härutöver tillkommer bl.a. kostnader för avveckling av lokaler, reskostnader och datorkostnader. Mot denna bakgrund föreslår jag att 40 miljoner kronor anvisas för att fullfölja avvecklingen av TSV.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att till *Kostnader för avveckling av Trafiksäkerhetsverket* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 40 000 000 kronor.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 december 1992

Föredragande: statsrådet Wibble vad avser p. 1-4 och statsrådet
Lundgren vad avser p. 5-6

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Sjunde huvudtiteln

A. Finansdepartementet m.m.

[1] A 3. Utredningar m.m.

Problemen i de svenska bankerna och andra kreditinstitut har föranlett regeringen att vidtaga ett antal åtgärder.

Riksdagen har bemyndigat regeringen att inom en ram om 20 miljarder kronor besluta om lån, garantier och andra kapitaltillskott m.m. för att förstärka den finansiella basen i Nordbanken och Securum. En handlingsplan har tagits fram avseende Sparbanken Första AB och Sparbanksgruppen.

Regeringen har i proposition 1992/93:135 begärt bemyndigande att vidta ytterligare åtgärder för att stärka betalningssystemet och säkerställa kreditförsörjningen. Regeringen har därvid bl.a. föreslagit att en ny myndighet inrättas för att hantera dessa frågor.

Innan den nya myndigheten kan påbörja sin verksamhet skall hithörande frågor behandlas av en arbetsgrupp i Finansdepartementet. För detta ändamål beräknar jag medelsbehovet för löner m.m. till 3 miljoner kronor under innevarande budgetår.

Utöver detta beräknar jag ett medelsbehov av 5 miljoner kronor under innevarande budgetår för särskilda utredningsinsatser inom finansmarknadsområdet och avseende utvecklingen av den finansiella styrningen av statsförvaltningen.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Utredningar m.m.* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 8 000 000 kronor.

E. Vissa centrala myndigheter m.m.

[2] E 11. Nämnden för offentlig upphandling

Något anslag för detta ändamål finns inte upptaget i statsbudgeten för innevarande budgetår.

Nämnden för offentlig upphandling inrättas snarast (prop. 1992/93:88, bet. 1992/93 FiU5, rskr. 1992/93:120).

Nämnden kommer inledningsvis att förbereda den tillsyn som den skall bedriva med anledning av den nya lagen om offentlig upphandling. Nämnden skall vidare utöva tillsyn enligt upphandlingsförordningen (1986:366). Nämnden skall också bl.a. fullgöra uppgifter enligt förordningen (1988:101) om tillämpning av GATT-överenskommelsen om statlig upphandling. Övriga uppgifter som bör ankomma på nämnden framgår av vad jag anfört i prop. 1992/93:88 om offentlig upphandling (s. 42 f).

Finansutskottet uttalade att nämnden bör inrättas snarast (bet. 1992/93: FiU5, rskr. 1992/93:120).

Jag delar den bedömningen. På grund av den nya situation som har uppkommit ifråga om EES-avtalet kommer ikraftträdandet av den nya lagen om offentlig upphandling inte till stånd vid årsskiftet. Nämnden har ändå en viktig uppgift att fylla genom det förberedelsarbete den kan bedriva under det första halvåret 1993 och därmed underlätta en övergång till det nya systemet (jfr prop. 1992/93:88 s. 56).

Jag har beräknat medelsbehovet för andra hälften av innevarande budgetår till 3 250 000 kronor. Jag har då utgått ifrån att administrativt stöd tillhandahålls av Riksrevisionsverket på uppdragsbasis.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Nämnden för offentlig upphandling* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett ramanslag på 3 250 000 kronor.

F. Statliga arbetsgivarfrågor

[3] F 8. Trygghetsåtgärder för statsanställda

Under anslaget för innevarande budgetår har anvisats ett reservationsanslag på 61 738 000 kronor.

I ett förhandlingsprotokoll daterat den 26 oktober 1992 angående 1992 års löner m.m. och ändring i RALS 1991-93 har Statens arbetsgivarverk och de statsanställdas huvudorganisationer kommit överens om att för finansiering av Trygghetsstiftelsen fr.o.m. den 1 juli 1992 avsätta 0,4% av lönesumman, dock lägst 57 kronor per månad och heltidsanställd. Obtillägg ingår inte. Vid deltidsanställning gäller det lägre belopp som svarar mot tjänstgöringens omfattning. Regeringen har godkänt avtalet.

Enligt vad som anmäldes i kompletteringspropositionen 1991/92 gjorde jag den bedömningen att mellan 24 000 och 25 000 personer riskerar att bli övertaliga under de närmaste tre budgetåren. Ansvaret för att genomföra strukturförändringar vilar på myndigheterna och ledningarna för myndigheterna. Enligt det statliga trygghetssystemet har arbetsgivaren ett betydande ansvar. Det förutsätts att arbetsgivaren arbetar effektivt med trygghetsåtgärderna och därvid använder trygghetssystemets möjligheter och resurser så att arbetslöshet så långt som möjligt undviks. Den hjälp Trygghetsstiftelsen kan ge i detta sammanhang är enligt min mening mycket betydelsefull och bör utnyttjas av alla berörda. Jag har med ledning av avtalet beräknat att medelsbehovet för budgetåret 1992/93 ökar med 197 025 000 kronor. Den sammanlagda belastningen på anslaget beräknas därmed öka till 258 763 000 kronor.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Trygghetsåtgärder för statsanställda* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 197 025 000 kronor.

H. Bidrag och ersättningar till kommunerna

[4] H 3. Statligt utjämningsbidrag till kommuner

Riksdagen har för budgetåret 1992/93 anvisat 950 miljoner kronor under anslaget Bidrag med anledning av införandet av ett nytt statsbidragssystem m.m. Anslaget skall användas för att finansiera merkostnaden för de övergångsregler som har beslutats i anslutning till att det nya statsbidragssystemet införs samt för att genom särskilda bidrag reglera effekterna av skattereformen för de kommuner vars skatteunderlag relativt sett påverkats mest negativt.

I prop. 1992/93:36 gjorde jag bedömningen att ca 160 miljoner kronor av dessa medel behöver användas för att under första halvåret 1993 finansiera övergångsreglerna.

Jag har erfarit att det i tekniskt avseende skulle vara komplicerat att vid utbetalningen till kommunerna - som sker samordnat med utbetalningen av de vanliga utjämningsbidragen - särredovisa kostnaderna för övergångsreglerna och låta dessa belasta det av riksdagen särskilt anvisade anslaget Bidrag med anledning av införandet av ett nytt statsbidragssystem, m.m. Det skulle vara avsevärt enklare för skattemyndigheterna att kunna bokföra hela utbetalningen på ett och samma anslag, nämligen anslaget Statligt utjämningsbidrag till kommuner. Ett sådant förfarande skulle leda till att belastningen på sistnämnda anslag - som är anvisat som ett förslagsanslag - härigenom blir ca 160 miljoner kronor högre än det belopp med vilket anslaget är uppfört i statsbudgeten för budgetåret 1992/93. Å andra sidan skulle belastningen på anslaget Bidrag med anledning av införandet av ett nytt statsbidragssystem, m.m. bli i

motsvarande omfattning lägre. Effekten är således helt neutral med avseende på statsbudgetens utfall. Mot denna bakgrund anser jag att ifrågavarande 160 miljoner kronor inte bör föras upp som ett anslag på tilläggsbudget utan regeringen bör inskränka sig till att inhämta riksdagens medgivande till den ändrade medelsdispositionen. Jag vill tillägga att mina anslagsberäkningar till statsbudgetförslaget för nästa budgetår har skett med utgångspunkt i det enklare förfarandet.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen
att godkänna vad jag har anfört om utnyttjandet av förslagsanslaget
Statligt utjämningsbidrag till kommuner.

I. Övriga ändamål

[5] I 5. Stöd till idrotten Bidrag till idrottsutbyte i Europa

Sveriges Riksidrottsförbund självt och i samarbete med bl.a. Europarådets idrottskommitté bedriver särskild projektverksamhet på bilateral och multilateral nivå. Verksamheten syftar till att understödja utvecklingen av en demokratisk idrottsrörelse i Baltikum och övriga Öst- och Centraleuropa. Som nya demokratier är dessa länders intresse stort för att utveckla alternativa modeller för bl.a. den nationella idrotten. Jag anser att ett bidrag som stöd för denna verksamhet utgör en viktig del i att främja framväxten av demokratiska strukturer inom idrottsområdet.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen
att till *Stöd till idrotten* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för
budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag om 1 000 000 kr.

[6] Statlig garanti med anledning av Friidrotts-VM i Göteborg år 1995

Svenska Friidrottsförbundet står som värd för världsmästerskapen i friidrott i Göteborg år 1995. Friidrottsförbundets planering innefattar att bygga en tillfällig by i centrala Göteborg med husrum för de aktiva vid mästerskapet. Friidrottsförbundet har av likviditetsskäl begärt hos regeringen en statlig garanti om 28 miljoner kronor för att täcka förbundets åtaganden på detta område. Friidrottsförbundet har utlovat ställa erforderliga säkerheter för en sådan statlig garanti. Jag anser att, beaktande den betydelse Friidrotts-VM i Göteborg år 1995 har för Sverige och för svensk idrott samt de erforderliga säkerheter som Friidrottsförbundet lovat ställa, en statlig garanti bör kunna ställas ut.

Hemställen

Prop. 1992/93:105

Bilaga 6

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen
att bemyndiga regeringen att ställa en statlig garanti till Svenska
Friidrottsförbundet i enlighet med vad jag här har redovisat.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 december 1992

Föredragande: statsrådet Hörnlund

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Tionde huvudtiteln

A. Arbetsmarknadsdepartementet m.m.

[1] A 2. Utredningar m.m.

I statsbudgeten för innevarande budgetår är detta anslag uppfört med 19 036 000 kronor. Vid ingången av budgetåret visade anslaget en ingående reservation på 15 916 000 kronor. Sammanlagt disponeras 34 952 000 kronor under budgetåret 1992/93.

Utredningsverksamheten inom departementets verksamhetsområde har blivit mer omfattande än vad som kunnat förutses vide den ursprungliga anslagsberäkningen hösten 1991. För att viktiga utredningsuppdrag inte skall behöva fördröjas behöver ytterligare medel anvisas redan under innevarande budgetår. Jag beräknar medelsbehovet till 1 910 000 kronor. Min beräkning av anslaget för budgetåret 1993/94 som jag anmält i dag har skett med utgångspunkt i detta.

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Utredningar m.m* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 1 910 000 kronor.

[2] Arbetsmarknadspolitiska åtgärder för budgetåret 1991/92

Mitt förslag: Riksdagen föreslås i efterhand godkänna att under reservationsanslaget Arbetsmarknadspolitiska åtgärder har för budgetåret 1991/92 förbrukats anslagsmedel i större utsträckning än vad som funnits tillgängligt.

Skälen för mitt förslag: Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) anmälde i skrivelse den 3 juli 1992 att anvisade medel under anslaget Arbetsmarknadspolitiska åtgärder för budgetåret 1991/92 beräknades komma att överskridas med ca 500 miljoner kronor. Enligt AMS årsbokslut för budgetåret 1991/92 uppgår överskridandet till 499,9 miljoner kronor på den anslagspost inom anslaget som disponeras av AMS.

Det aktuella anslaget är ett reservationsanslag, dvs. det är anvisat av riksdagen utan någon möjlighet för regeringen att disponera något högre belopp än med vilket anslaget har förts upp i statsbudgeten. Regeringen har i sin tur ställt i det närmaste samtliga medel under anslaget till AMS och i viss mån Riksförsäkringsverkets disposition.

Jag ser allvarligt på det inträffade. AMS har inte kunnat följa medelsförbrukningen under budgetåret på ett tillfredsställande sätt. Den ekonomiska uppföljningen har inte motsvarat de krav som måste kunna uppställas på en myndighet som hanterar så betydande belopp av allmänna medel.

Hänsyn måste dock tas till att föregående budgetår var det första som en ny anslagsstruktur hos Arbetsmarknadsverket prövades. Vidare ökade arbetslösheten kraftigt under budgetåret. Detta faktum försvårade för AMS att på ett korrekt sätt följa upp och kontrollera medelsförbrukningen. AMS vidtog även våren 1992 åtgärder för att om möjligt undvika ett överskridande utan att drastiskt skära ned åtgärdsvolymen genom att avbryta åtaganden gentemot de arbetsökande.

Med hänsyn tagen till det nuvarande arbetsmarknadsläget, skulle en kompensering indragning nu av medel som motsvarar överskridande-beloppet medföra att det blev svårare att bekämpa den höga arbetslösheten och ett stort antal arbetslösa skulle gå miste om en arbetsmarknadspolitisk åtgärd. Regeringen bör därför hos riksdagen utverka ett godkännande i efterhand av att under anslaget Arbetsmarknadspolitiska åtgärder för budgetåret 1991/92 anslagsmedel har förbrukats i större utsträckning än vad som funnits tillgängligt.

Jag förutsätter att kontrollen av medelsförbrukningen inom AMS nu har skärpts så att motsvarande förhållande inte skall komma att uppstå för det innevarande budgetåret.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna den faktiska medelsförbrukningen på tionde huvudtitelns reservationsanslag *Arbetsmarknadspolitiska åtgärder* för budgetåret 1991/92.

Mitt förslag: En rörlig kredit om högst 15 000 miljoner kronor får tillfälligt disponeras under budgetåret 1992/93 för statsbidrag till arbetslöshetsförsäkringen och permitteringslöneersättningen samt för kontant arbetsmarknadsstöd (KAS) om vissa utbildningsbidrag.

Skälen för mitt förslag: I 1992 års kompletteringsproposition beräknade jag att kostnaderna för statsbidrag till arbetslöshetsförsäkringen till följd av utvecklingen på arbetsmarknaden skulle bli så stora att ett underskott om ca 10 000 miljoner kronor skulle uppstå i den s.k. arbetsmarknadsfonden. Den negativa utvecklingen på arbetsmarknaden har emellertid förstärkts ytterligare. Till detta kommer att höjningen av de s.k. egenavgifterna inte fullföljs efter överenskommelsen mellan regeringen och Socialdemokratiska arbetarepartiet. Jag bedömer därför att underskottet kommer att överstiga det belopp som jag redovisade i kompletteringspropositionen.

För innevarande budgetår beräknar jag nu kostnaderna för statsbidragen till arbetslöshetsförsäkringen till 26 700 miljoner kronor efter avdrag för finansieringsavgifter.

Kostnaderna för KAS, vissa utbildningsbidrag och statsbidrag till permitteringslöneersättning beräknar jag till sammanlagt 6 000 miljoner kronor under innevarande budgetår.

Mot dessa utgifter på sammanlagt 32 700 miljoner kronor skall ställas de beräknade inkomsterna under innevarande budgetår på ca 12 800 miljoner kronor och en ingående balans om 6 800 miljoner kronor vid början av budgetåret 1992/93. Arbetsmarknadsfonden kommer med den beräkningen att uppvisa ett underskott om ca 13 000 miljoner kronor vid utgången av innevarande budgetår. Till detta underskott kommer räntekostnader.

Till arbetsmarknadsfonden finns kopplat en rörlig kredit som disponeras av Riksförsäkringsverket. För innevarande budgetår har riksdagen beslutat att denna kredit får uppgå till högst 10 000 miljoner kronor för att täcka det underskott som enligt mina beräkningar i kompletteringspropositionen (prop. 1991/92:150 bil. I:8, bet. 1991/92:FiU30, rskr. 1991/92:350) bedömdes uppkomma. För att klara de beräknade utgifterna i arbetsmarknadsfonden bör krediten tillfälligt höjas.

Arbetsmarknadsläget är på grund av den senaste tidens ekonomiska utveckling, med bl.a. det minskade värdet på den svenska valutan, svårbedömt och enligt min bedömning bör därför den rörliga krediten höjas till 15 000 miljoner kronor.

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att medge att en rörlig kredit får disponeras i Riksgäldskontoret om högst 15 000 000 000 kronor under budgetåret 1992/93 för statsbidrag till arbetslöshetsförsäkringen och permitteringslöneersättningen samt för kontant arbetsmarknadsstöd och vissa utbildningsbidrag.

[4] Arbetslivsutveckling

4.1 Utvidgad anvisningsmöjlighet

Mitt förslag: Arbetslösa som uppbär KAS skall kunna erbjudas möjlighet att delta i försöksverksamhet med den nya arbetsmarknadspolitiska åtgärden arbetslivsutveckling.

Försöksverksamheten skall pågå under tiden den 1 april 1993 - den 31 december 1994.

Skälen för mitt förslag: Enligt reglerna för det av riksdagen helt nyligen godkända förslaget till arbetslivsutveckling (prop. 1992/93:50 bil.7, bet. 1992/93:FiU1, 1992/93:AU2y) är det endast personer som uppbär ersättning från arbetslöshetsförsäkringen som kan anvisas till arbetslivsutveckling.

Arbetsmarknadsutskottet har emellertid i yttrande till finansutskottet (1992/93:AU2y) över förslaget till arbetslivsutveckling anfört att även möjligheten att kunna anvisa arbetslösa med KAS till arbetslivsutveckling bör övervägas. Finansutskottet har i sitt betänkande (1992/93:FiU1) godkänt vad arbetsmarknadsutskottet anfört angående möjligheterna att utvidga arbetslivsutveckling. Riksdagen har beslutat i enlighet med finansutskottets betänkande.

Den möjlighet att aktivera sig och behålla anknytningen till arbetslivet som systemet med arbetslivsutveckling ger de arbetslösa som uppbär ersättning från arbetslöshetsförsäkringen bör fr.o.m. den 1 april 1993 t.o.m. den 31 december 1994 även öppnas för dem som uppbär KAS.

Mitt förslag: En KAS-stödtagare som deltar i arbetslivsutveckling uppbär KAS. Den ersättning som utges till den arbetslöse under de dagar han eller hon deltar i arbetslivsutveckling benämns emellertid utbildningsbidrag och skall särredovisas. Vidare skall i ersättningsperioden för KAS inte inräknas dagar då den arbetslöse har anvisats arbetslivsutveckling. Deltagande i arbetslivsutveckling skall även kunna vara kvalificerande för en ny ersättningsperiod under förutsättning att den arbetslöse följer vad länsarbetsnämnden bestämmer i fråga om anvisningen. Om arbetslivsutvecklingen inte sker i enlighet med vad länsarbetsnämnden bestämt, skall tiden för deltagande i stället utgöra s.k. överhoppningsbar tid.

Skälen för mitt förslag: Avsikten med inrättandet av arbetslivsutveckling är bl.a. att genom en omdisposition av de medel som används för passiva kontanta understöd möjliggöra en ökning av de aktiva insatserna för arbetslösa. Den som uppbär KAS bör därför även få en ersättning som motsvarar detta stöd när han eller hon deltar i arbetslivsutveckling. Ersättningen som utgår i samband med deltagande i arbetslivsutveckling skall emellertid benämnas utbildningsbidrag och särredovisas av försäkringskassorna.

Arbetslivsutveckling innebär att den arbetslöse i någon form såväl bibehåller som utvecklar sin kompetens. Den som deltar i arbetslivsutveckling utför därför en aktivitet som bör tillgodräknas honom eller henne på i huvudsak samma sätt som den som deltar i arbetsmarknadsutbildning.

I likhet med vad som gäller för arbetslöshetsförsäkringen bör de dagar som den arbetslöse deltagit i arbetslivsutveckling inte räknas in i ersättningsperioden för KAS.

Deltagande i arbetslivsutveckling bör även kvalificera för en ny ersättningsperiod med KAS eller räknas som s.k. överhoppningsbar tid. Den tid som den arbetslöse deltar i arbetslivsutvecklingen bör jämföras med tid under vilken förvärsarbete skall ha utförts för att arbetsvillkoret enligt 6 § lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd skall vara uppfyllt. Den arbetslöse skall alltså genom sitt deltagande i arbetslivsutveckling kunna tjäna in en ny ersättningsperiod med KAS. En förutsättning för detta bör dock vara att den arbetslöse deltagit i arbetslivsutvecklingen i enlighet med länsarbetsnämndens anvisning. För att få tiden tillgodoräkningsbar när en anvisning inte fullföljts skall länsarbetsnämnden ha medgivit att avbrott sker.

I en situation där arbetslivsutvecklingen avbrutits utan länsarbetsnämndens medgivande bör den tid som den arbetslöse deltagit i arbetslivsutveckling i stället räknas som s.k. överhoppningsbar tid enligt 8 § lagen om kontant arbetsmarknadsstöd.

Den utvidgning av arbetslivsutvecklingen som jag nu föreslagit förutsätter ändringar i den nyligen antagna tidsbegränsade lagen om arbetslivsutveckling (1992:000) och i lagen(1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd. Ändringarna bör träda i kraft den 1 april 1993. Jag vill erinra om att regeringen också i propositionen 1992/93:155 om höjd pensionsålder m.m. föreslår en ändring i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

4.3 Upprättade lagförslag

i enlighet med vad jag nu anfört har inom Arbetsmarknadsdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:000) om arbetslivsutveckling,
2. lag om ändring i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

Förslagen bör fogas till protokollet i detta ärende som bilaga 7.1.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen till

1. lag om ändring i lagen (1992:000) om arbetslivsutveckling,
2. lag om ändring i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

1 Förslag till Lag om ändring i lagen (1992:000) om arbetslivsutveckling

Prop. 1992/93:105
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1992:000) om arbetslivsutveckling¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Den tid under vilken en *försäkrad* deltagit i verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med länsarbetsnämndens anvisning jämföras med tid under vilken en *försäkrad* enligt 6 § lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring skall ha utfört förvärvsarbete. Vid bestämmande av ramtid enligt samma *bestämmelse* räknas inte tid då den *försäkrade* varit hindrad att arbeta på grund av deltagandet, i den mån tiden inte jämföras enligt vad som nyss sagts.

Föreslagen lydelse

2 §

Den tid under vilken en *arbetslös* deltagit i verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med länsarbetsnämndens anvisning jämföras med tid under vilken en *arbetslös* enligt 6 § lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring eller 6 § lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd skall ha utfört förvärvsarbete. Vid bestämmande av ramtid enligt samma *bestämmelser* räknas inte tid då den *arbetslöse* varit hindrad att arbeta på grund av deltagandet, i den mån tiden inte jämföras enligt vad som nyss sagts.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1993.

¹Lydelse enligt bet. 1992/93:FiU1.

2 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1973:371) om kontant
arbetsmarknadsstöd

Prop. 1992/93:105
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs att 14 § lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Kontant arbetsmarknadsstöd utgår under längst 150 dagar (ersättningsperiod), om inte annat följer av 15 § sista stycket. Har stödtagaren uppnått 55 års ålder innan ersättningsperioden gått till ända, är perioden i stället 300 dagar. Sedan stödtagaren uppnått 60 års ålder, är ersättningsperioden 450 dagar.

Föreslagen lydelse

14 §²

Kontant arbetsmarknadsstöd utgår under längst 150 dagar (ersättningsperioden), om inte annat följer av *andra stycket eller av* 15 § sista stycket. Har stödtagaren uppnått 55 års ålder innan ersättningsperioden gått till ända, är perioden i stället 300 dagar. Sedan stödtagaren uppnått 60 års ålder, är ersättningsperioden 450 dagar.

I ersättningsperioden inräknas inte dagar, under vilka stödtagaren har anvisats verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med föreskrifter som har meddelats av regeringen.

Rätten till kontant arbetsmarknadsstöd upphör vid utgången av månaden före den under vilken den arbetslöse fyller 65 år eller när han dessförinnan börjar uppbära hel ålderspension, hel förtidspension eller helt sjukbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1993.

¹Lagen omtryckt 1982:433.

²Senaste lydelse 1988:646.

Föredragande: statsrådet Friggebo

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Elfte huvudtiteln

B. Kulturverksamhet m.m.

[1] Avtal mellan staten och Stockholms läns landsting om det ekonomiska ansvaret m.m. för Skansen, Konserthuset i Stockholm och Dansens Hus

Regeringen uppdrog den 6 februari 1992 åt landshövdingen Ulf Adelson att förhandla med Stockholms läns landsting om huvudmannaskapet för Stockholms konserthusstiftelse och om den framtida finansieringen av Konserthusets verksamhet m.m. Den 27 maj och den 4 juni 1992 uppdrog regeringen åt landshövdingen Jan-Erik Wikström att förhandla med landstinget om den framtida bidragsgivningen till Skansen och Dansens Hus.

Förhandlingsmännen och landstingets företrädare undertecknade den 22 september 1992 ett avtal om det ekonomiska ansvaret m.m. för Skansen, Konserthuset och Dansens Hus. Avtalet godkändes av regeringen den 15 oktober och av landstinget den 8 december 1992.

Avtalet, vars text bör fogas till protokollet i detta ärende som bilaga 0.1., innebär i huvudsak följande.

Staten övertar fr.o.m. den 1 januari 1993 det ekonomiska ansvaret för Skansen, medan landstinget från samma tidpunkt övertar det ekonomiska ansvaret för Stockholms konserthus. Staten övertar även landstingets ekonomiska åtagande vad gäller Dansens Hus, varvid det förutsätts att Stockholms stad bidrar till verksamheten enligt tidigare träffad överenskommelse. Genom den nya ansvarsfördelningen ökar statens kostnader, varför landstinget har åtagit sig att betala staten ett engångsbelopp på 8,2 miljoner kronor.

Parterna har vidare åtagit sig att gemensamt bidra med tillfälliga investeringsmedel för upprustningsåtgärder på Skansen och ombyggnad av Konserthuset. Staten har förklarat sig angelägen om att satsade investeringsmedel kan ge snara sysselsättningseffekter. Med anledning härav har regeringen den 15 oktober 1992 tilldelat Skansen 10 miljoner kronor och Stockholms konserthusstiftelse 15 miljoner kronor för upprustnings- och ombyggnadsåtgärder från medel som anvisats för sysselsättningskapande åtgärder på kulturområdet under budgetåret

1992/93 (prop. 1991/92:150, bil. 1:9, bet. 1991/92:FiU30, rskr. 1991/92:350).

Prop. 1992/93:105
Bilaga 8

Avtalet ersätter avtalet den 14 februari 1968 mellan staten och Stockholms stad om bidrag till Stiftelsen Skansen samt avtalet den 5 maj 1982 mellan Stockholms kommun och Stockholms läns landsting om att landstinget träder i kommunens ställe i det år 1968 träffade avtalet. Riksdagen har godkänt de tidigare avtalen om Skansen (prop. 1968:46, bet. 1968:SU84, rskr. 1968:202; prop. 1983/84:25, bet. 1983/84:KrU9, rskr. 1983/84:115). Med hänsyn härtill och till att det nya avtalet innebär väsentliga förändringar i statens åtaganden beträffande några betydande kulturinstitutioner bör frågan underställas riksdagen.

Den ändrade ansvarsfördelningen mellan staten och landstinget vad gäller Skansen, Konserthuset och Dansens Hus är således avsedd att gälla fr.o.m. den 1 januari 1993. Detta betyder att viss omdisposition av medel måste ske redan innevarande budgetår mellan de anslag i statsbudgeten, varifrån bidrag utgår till de tre stiftelserna. Vidare finner jag det lämpligt att bidraget till Skansen konstrueras om i och med att staten blir ensam ekonomisk huvudman för verksamheten. Jag övergår nu till att redovisa dessa frågor.

[2] B 2. Bidrag till utvecklingsverksamhet inom kulturområdet m.m.

Under denna rubrik finns för innevarande budgetår upptaget ett reservationsanslag på 216 517 000 kronor. Härav avser 6 820 000 kronor bidrag till verksamheten vid Dansens Hus. Bidraget avser statens andel av det totala samhällsstödet, av vilket staten enligt en överenskommelse år 1988 skulle stå för 50% och Stockholms läns landsting och Stockholms stad för 25% vardera. I beloppet ingår också hyreskostnader för repetitionslokaler (det s.k. Dansklotet) i Dansens Hus, som staten ensidigt bekostar. Enligt det nya avtalet med landstinget skall staten överta landstingets åtagande vad gäller Dansens Hus. Detta innebär att statens andel av samhällsstödet fr.o.m. år 1993 uppgår till 75%. Stockholms stad förutsätts även i fortsättningen stå för 25%. Förhandlingar har inletts med Stockholms stad om principerna för framtida beräkning av samhällsstödet.

Med utgångspunkt från detta bör statsanslaget till Dansens Hus för budgetåret 1992/93 ökas med 1 150 000 kronor avseende första halvåret 1993.

[3] B 16. Bidrag till regionala och lokala teater-, dans- och musikinstitutioner

För innevarande budgetår har under denna rubrik anvisats ett förslagsanslag på 365 473 000 kronor. Statsbidraget till regionala och lokala teater-, dans- och musikinstitutioner utgår i form av grundbidrag. Underlaget för beräkningen av grundbidraget utgörs av det antal grundbelopp som varje år fastställs för resp. institution. För innevarande

budgetår har beräknats totalt 719 grundbelopp för musikinstitutioner varav 170 till Stockholms konserthusstiftelse. Grundbeloppet för musikinstitutioner har för budgetåret 1992/93 preliminärt fastställts till 260 000 kronor varav statsbidrag utgår med 55 %. Enligt det nya avtalet med landstinget skall landstinget överta det ekonomiska ansvaret för Konserthuset i Stockholm och staten skall således inte lämna något bidrag till verksamheten efter utgången av år 1992.

Halvårseffekten av statsbidraget till Konserthuset motsvarar budgetåret 1992/93 12 200 000 kronor. Förevarande anslag kommer därför inte att belastas med detta belopp.

[4] B 36. Bidrag till Skansen

För innevarande budgetår har under denna rubrik anvisats ett förslagsanslag på 17 354 000 kronor. Av det anvisade beloppet avser 7 918 000 kronor statens fyrtio procentiga andel av ett preliminärt beräknat driftbidrag till Skansen på 19 795 000 kronor för första halvåret 1993, inkl. täckning för eventuella löneökningar. Enligt det nya avtalet med landstinget skall staten stå för 100 % av driftbidraget, vilket innebär att anslaget måste tillföras 11 877 000 kronor. Merkostnaden täcks av den minskade belastningen på anslaget Bidrag till regionala och lokala teater-, dans- och musikinstitutioner.

Enligt hittills gällande avtal har bidrag till driften av Skansen utgått i form av underskottstäckning på grundval av en av regeringen per kalenderår fastställd inkomst- och utgiftsstat. Det har inneburit, att Skansen inte har behövt bära de ekonomiska konsekvenserna av en mindre framgångsrik säsong, men att Skansen heller inte fått tillgodogöra sig eventuella överskott till följd av ökade intäkter eller gjorda besparingar. En sådan form för bidragsgivningen är enligt min mening knappast befrämjande för en god ekonomisk planering. Därför bör bidraget till Skansen fr.o.m. den 1 januari 1993 utgöra ett fast belopp, vars storlek bestäms efter sedvanlig budgetprövning. Inom den anvisade bidragsramen förutsätts stiftelsen rymma även kostnadsökningar som följer t.ex. av träffade löneavtal.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

1. godkänna den ändrade ansvarsfördelning och de ekonomiska förpliktelser som följer av det mellan staten och Stockholms läns landsting träffade *avtalet om Skansen, Konserthuset och Dansens Hus*,

2. till *Bidrag till utvecklingsverksamhet inom kulturområdet m.m.*, på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett reservationsanslag på 1 150 000 kronor,

3. till *Bidrag till Skansen* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 11 877 000 kronor.

[5] B 8. Ersättning åt författare m.fl. för utlåning av deras verk genom bibliotek m.m.

Prop. 1992/93:105
Bilaga 8

Under denna rubrik har i statsbudgeten för innevarande budgetår förts upp ett förslagsanslag på 77 773 000 kronor. Från anslaget utgår s.k. bibliotekersättning till litterära upphovsmän och översättare för att deras verk lånas ut genom folk- och skolbibliotek. Ersättningen, som årligen tillförs Sveriges författarfond, beräknas på grundval av vissa belopp per hemlån och referensexemplar. För närvarande uppgår grundbeloppet till 77 öre per hemlån och 308 öre per referensexemplar av originalverk och till hälften av nämnda belopp per hemlån resp. referensexemplar av verk i svensk översättning.

Regeringen uppdrog den 7 november 1991 åt direktören Bill Fransson att förhandla med berörda upphovsmanorganisationer om bibliotekersättningens grundbelopp. Förhandlingsmannen har den 9 juni 1992 för regeringen redovisat den överenskommelse som har träffats. Den innebär att bibliotekersättningens grundbelopp bör ändras redan fr.o.m. innevarande budgetår.

I årets budgetproposition (prop. 1991/92:100 bil.12 s. 36) anförde jag att medelsbehovet för bibliotekersättningen borde beräknas med utgångspunkt i nu gällande grundbelopp i avvaktan på resultatet av pågående förhandlingar med berörda upphovsmanorganisationer om nya grundbelopp. För bibliotekersättningen har riksdagen anvisat ett preliminärt belopp på 73 595 000 kronor för budgetåret 1992/93 (bet. 1991/92:KrU19, rskr. 1991/92:205).

Regeringens förhandlare har den 9 juni 1992 träffat en överenskommelse med Sveriges författarförbund, Föreningen svenska tecknare och Svenska fotografernas förbund om bibliotekersättningens grundbelopp för budgetåret 1992/93. Enligt överenskommelsen skall grundbeloppet för hemlån av originalverk vara 83 öre. Regeringen har den 10 december 1992 godkänt överenskommelsen.

Den sålunda träffade överenskommelsen innebär, att regeringen åtagit sig att föreslå riksdagen att för innevarande budgetår räkna upp grundbeloppet för hemlån av originalverk med sex öre. Övriga grundbelopp bör höjas i motsvarande mån. Beloppen bör således vara 83 öre för hemlån och 3 kr 32 öre för referensexemplar av originalverk samt 41,5 öre för hemlån och 1 kr 66 öre för referensexemplar av översatta verk. På grundval av dessa belopp samt den av Sveriges författarfond senast redovisade statistiken angående utlåning och bestånd av referensexemplar beräknar jag medelsbehovet för bibliotekersättningen till 80 116 000 kr, dvs. 6 521 000 kronor utöver vad riksdagen preliminärt har anvisat för innevarande budgetår.

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

1. godkänna vad jag har anfört om grundbelopp för biblioteksersättningen,
2. till *Ersättning åt författare m.fl. för utlåning av deras verk genom bibliotek m.m.* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 6 521 000 kronor.

D. Invandring m.m.

Asylsökande

Hittillsvarande utveckling

Under perioden juli 1991 t.o.m. september 1992 ökade antalet asylsökande successivt och blev extremt högt under sommaren och den tidiga hösten 1992. Därefter skedde en markant nedgång. Kvartalssiffror från budgetåret 1991/92 och första delen av innevarande budgetår illustrerar detta:

Juli - september 1991	9 290
Oktober - december 1991	10 934
Januari - mars 1992	11 058
April - juni 1992	23 228
Summa 1991/92	54 510
Juli - september 1992	34 100
Oktober - december 1992 (prognos)	15 000
Summa halva 1992/93	49 100

Den stora ökningen av asylsökande berodde på att så många personer från f.d. Jugoslavien lämnade hemorterna och sökte sig ut i Europa och då i relativt stor omfattning till Sverige. Inte mindre än 75% av de asylsökande budgetåret 1991/92 kom från f.d. Jugoslavien, företrädesvis från den serbiska Kosovoprovinsen. Under perioden juli-september 1992 utgjordes hela 85% av de asylsökande av f.d. jugoslaver. Efter FN:s beslut att Serbien-Montenegro inte skall betraktas som successorsstat till det forna Jugoslavien upphävde regeringen med verkan fr.o.m. den 10 oktober 1992 viseringsfriheten för medborgare från Makedonien och Serbien-Montenegro. Antalet asylsökande minskade då kraftigt. För att skyddsbehövande från Bosnien-Hercegovina även fortsättningsvis vid behov skall kunna få en fristad i Sverige, infördes samtidigt viseringsfrihet för medborgare i Bosnien-Hercegovina.

Antaganden om antalet asylsökande budgetåret 1992/93

Tillståndet i f.d. Jugoslavien ger tyvärr ingen grund för en bedömning att strömmen av asylsökande varaktigt skall minska och stabilisera sig på

en låg nivå. Det sammanlagda antalet asylsökande under innevarande budgetår kan antas komma att uppgå till 65 000 - 80 000 personer. När jag längre fram redovisar kostnadsberäkningar, har jag för säkerhets skull utgått ifrån den högre inströmningsnivån.

Asylärenden

Grundärenden hos Statens invandrarverk (SIV) och polisen - hittillsvarande utveckling

Det stora antalet asylsökande har resulterat i mycket stora balanser av asylprövningsärenden hos framför allt Statens invandrarverk men även hos överprövningsinstansen, Utlänningsnämnden.

Vid ingången av förra budgetåret, 1991/92, hade SIV en balans av 14 700 asylärenden där verket ännu inte hade fattat beslut i första instans. Polisen hade vid samma tid 1 144 outhärrade asylärenden. Vid utgången av budgetåret hade balanserna ökat till 28 100 outhärrade men ej beslutade grundärenden hos SIV. Vid samma tid hade SIV dessutom en balans på ca 8 200 grundärenden där asylutredningen inte hade gjorts. Invandrarverket tog den 1 juli 1992 formellt över utredningsansvaret från polisen - i praktiken skedde dock övergången redan den 16 juni genom att alla nya ärenden då fördes till SIV. Polisen hade vid budgetårsskiftet 5 900 outhärrade asylärenden.

Orsaken till balanstillväxterna var naturligtvis främst den kraftigt ökande tillströmningen av asylsökande, där både SIV och polisen hastigt ställdes inför en situation man inte var rustade för. SIV fattade dessutom under perioden november 1991 - februari 1992 inga avvisningsbeslut med avsedd verkställighet till f.d. Jugoslavien, s.k. verkställighetsstopp. Detta upphävdes delvis under våren sedan läget i Kroatien och Slovenien förändrats. I fråga om asylsökande från Kosovo avvaktade SIV med beslutsfattande till i juli 1992. För närvarande gäller det s.k. verkställighetsstoppet enbart för asylsökande som kommer från Bosnien-Hercegovina. Asylansökningar från andra f.d. jugoslaver prövas i vanlig ordning.

Under de tre första månaderna budgetåret 1992/93 växte SIV:s balans av öppna grundärenden till 64 500, varav 52 700 avsåg f.d. jugoslaver. Polisens eftersläpande balans av outhärrade asylärenden från tiden före det att SIV tog över utredningsansvaret hade minskat till 1 300. Under oktober - november ökade SIV:s balans till 69 500 öppna grundärenden. Polisens balans är nu i princip avarbetad.

Grundärenden: Antaganden om balansutvecklingen hos SIV

Med sammanlagt 42 200 öppna grundärenden hos SIV och polisen den 1 juli 1992, en maximal tillströmning av 80 000 asylsökande och förutsatt att 62 000 ärenden kan avgöras under budgetåret, resulterar detta i en utgående balans på 60 200 grundärenden den 30 juni 1993.

Utlänningsnämnden, som trädde i funktion den 1 januari 1992, övertog från regeringskansliet en balans på drygt 6 400 avlägsnandeärenden, dvs överklaganden av SIVs avslagsbeslut. Eftersom SIV och Utlänningsnämnden för närvarande har olika ärendebegrepp, måste jag kort klargöra skillnaden.

SIV lägger upp ett ärende för varje person. Ett Utlänningsnämnds-ärende kan däremot omfatta en eller flera personer beroende på om det gäller ensamstående eller familjer. Arbete pågår för att inom kort göra det möjligt att hos Utlänningsnämnden redovisa individuppgifter. I min fortsatta framställning kommer jag att utgå ifrån att ett ärende hos Utlänningsnämnden i genomsnitt avser två personer.

Nämnden inrättades med mycket kort varsel och ställdes omedelbart inför stora administrativa problem, inte minst på lokalsidan. Det dröjde därför innan Utlänningsnämnden kom igång med beslutsfattande av någon större omfattning. Under tiden byggdes balansen på med nya överklaganden, vilket medförde att den vid utgången av budgetåret 1991/92 omfattade 7 140 ärenden, motsvarande ca 14 300 personer.

Under de fyra första månaderna budgetåret 1992/93 överlämnade SIV 4 100 överklaganden (avseende lika många asylsökanden) till Utlänningsnämnden. Efter avarbetningar uppgick nämndens balans till 6 660 ärenden den 31 oktober, motsvarande ca 13 300 asylsökande. Den 30 november hade balansen sjunkit till 5 850 avlägsnandeärenden, motsvarande 11 700 personer.

Antaganden om balansutvecklingen hos Utlänningsnämnden

SIV räknar med att överlämna totalt 23 400 överklaganden (avseende lika många asylsökande) till Utlänningsnämnden under innevarande budgetår. Den 30 juni 1992 hade Utlänningsnämnden öppna ärenden motsvarande 14 300 asylsökande. Om nämnden kan avgöra ärenden i en omfattning som motsvarar 33 500 asylsökande, kommer den utgående balansen den 30 juni 1993 att svara emot 4 200 personer.

Förläggningssituationen m.m.

Förläggningssvolym och resursbehov

I början av budgetåret 1991/92 såg det ut som om asyltillströmningen och SIVs avarbetningar av balanser i asylärenden skulle göra det möjligt att avveckla stora delar av den förläggningssvolym som tidigare varit i bruk. Den omfattning asyltillströmningen kom att ta, omöjliggjorde emellertid detta och den av SIV påbörjade förläggningssavvecklingen fick avbrytas.

Verket fick i stället i allt snabbare takt ordna fram nya inkvarteringsmöjligheter i en aldrig tidigare skådad omfattning.

Vid ingången av budgetåret 1991/92 vistades 24 150 personer på förläggning; vid budgetårets utgång hade antalet mer än fördubblats och uppgick till 51 800. Den 30 september 1992 bodde 75 700 personer på

SIV:s förläggningar. Därefter har ökningstakten avtagit så att förläggningsboendet den 31 oktober och den 30 november omfattade 77 400 respektive 77 100 personer. SIV bedömer att förläggningarna kommer att hysa drygt 80 000 personer den sista december 1992 men att en minskning kan ske ned till 76 000 - 77 000 vid budgetårets utgång.

Med denna utveckling av förläggningsvolymen, som innebär en genomsnittlig beläggning av 72 000 förläggningsplatser under budgetåret 1992/93, samt vid den av SIV antagna genomsnittliga dygnskostnaden på 287 kronor, blir förläggningskostnaderna 7 542 miljoner kronor. Till detta kommer förvarskostnader om 10 miljoner kronor. Den 1 december 1992 sänktes dagersättningen till de asylsökande och hälsoundersökningarna skall bli mindre omfattande. Detta beräknas sänka dygnskostnaderna vid förläggningsvistelse med ca 10 kronor. Kostnadsminskningarna till följd av detta kan för perioden december 1992 - juni 1993 överslagsvis beräknas till 170 miljoner kronor.

Omläggningen av statsbidragsgivningen till kommunerna den 1 januari 1993 leder till att många kommuner med förläggningar får en väsentligt lägre täckning av skolkostnaderna för asylsökande barn genom generella statsbidrag. Skolkostnader för asylsökande barn inskrivna på förläggningar som inte täcks av generella statsbidrag ersätts för närvarande av invandrarverket, enligt särskilda avtal med förläggningsskolorna.

Denna ersättning belastar förläggningskostnaderna. Genom omläggningen av de generella statsbidragen kommer SIV att behöva ersätta en väsentligt större del av skolkostnaderna för asylsökande barn än för närvarande över förläggningsanslaget. SIV måste dock härvid beakta att vissa medel för skolkostnader för asylsökande barn redan har räknats in i det nya generella statsbidraget till kommunerna. Genom den delvis ändrade finansieringen av skolkostnader för asylsökande barn på förläggningar beräknas förläggningsanslaget öka med uppskattningsvis ca 100 miljoner kronor under innevarande budgetår. Jag avser att återkomma till regeringen med förslag till åtgärder för att nedbringa skolkostnaderna för asylsökande barn under budgetåret 1993/94. Totalt kan förläggningskostnaderna under innevarande budgetår beräknas uppgå till ca 7 480 miljoner kronor.

Förslagsanslaget D 2. Förläggningskostnader skulle under de angivna förutsättningarna komma att överskridas med drygt 4 500 miljoner kronor. Osäkerheten i bedömningarna, främst vad avser antalet asylsökande, är emellertid så stor att jag föreslår att regeringen först senare lämnar riksdagen förslag om förstärkning av förläggningsanslaget för budgetåret 1992/93.

Katastrofbistånd till f.d. Jugoslavien

Som tidigare nämnts, har merparten av dem som sökt asyl i Sverige under innevarande budgetår kommit från f.d. Jugoslavien. Kostnaderna för asylmottagning i Sverige har ofta jämförts med vad man för motsvarande kostnader skulle kunna uppnå i närområdet. Sverige har under innevarande budgetår från tredje huvudtitelns s.k. katastrofanslag,

C 2. Utvecklingssamarbete genom SIDA, kunnat ge stöd till främst multilaterala insatser i det forna jugoslaviska området.

En genomgång som gjorts av behoven av flyktingbistånd, särskilt inför vintern, visar dock att ytterligare insatser måste ske. Eljest kommer sannolikt ett betydande antal personer inte längre att kunna ges skydd i närområdet, utan blir utsatta för ett eventuellt tvång att fly en andra gång. En sådan flykt kan för en del komma att ske till Sverige, med ett ökat resursbehov för SIV:s förläggningsverksamhet som följd.

Anslaget C 2. Utvecklingssamarbete genom SIDA behöver mot denna bakgrund tillföras ytterligare 150 mkr för att Sverige skall kunna medverka i det internationellt samordnade program för f.d. Jugoslavien som genomförs i första hand av FN:s flyktingkommissarie. Statsrådet Svensson har tidigare idag behandlat detta vid sin anmälan av behovet av anslagstillskott under tredje huvudtiteln.

Kommunmottagandet

I förhållande till asylinströmningen och de stora förläggningsvolymerna är behovet av kommunplatser litet under innevarande budgetår. Det beror på att SIV:s och Utlänningsnämndens beslutskapacitet inte omedelbart kan anpassas till det verkliga behovet, samt att de beslut som fattas har hög avslagsfrekvens.

Det totala behovet av kommunplatser under budgetåret 1992/93 bedöms uppgå till 26 000. Häri ingår 2 200 platser för kvotflyktingar och 7 000 för anhöriga till flyktingar. Endast 16 800 platser avser mottagande av asylsökande som fått uppehållstillstånd i Sverige.

Eftersom det anvisade anslaget för kommunersättning - D 5. Ersättning till kommunerna för åtgärder för flyktingar m.m. - beräknats för 28 000 mottagna personer, minskar kostnaderna när 2 000 färre kommunplaceras. Om 26 000 personer tas emot i kommunerna under 1992/93 beräknas detta leda till kostnadsminskningar på anslaget i storleksordningen 350 miljoner kronor. Jag har härvid också tagit hänsyn till den höjning av schablonersättningens nivå fr.o.m. den 1 januari 1993 som regeringen nyligen beslutat om efter överläggningar med Svenska kommunförbundet. Höjningen innebär att schablonersättningen blir 138 300 kr för vuxna och 84 800 kr för barn under 16 år.

Jag har vid beräkningen av kostnadsminskningen på anslaget också beaktat att Invandrarverket under innevarande budgetår bör få disponera 15 miljoner kronor - utöver de 40 miljoner kronor som disponerades förra budgetåret - för att kompensera kommuner som drabbas hårt av övergångsreglerna vid införandet av nuvarande ersättningssystem.

Tillskottet motsvarar i stort outnyttjade medel för ersättning av extraordinära kostnader under föregående budgetår.

Den redogörelse jag lämnat för ärendeavverkningar och balansutveckling i asylprövningsprocessen bygger på förutsättningen att såväl SIV som Utlänningsnämnden kan disponera extraresurser under innevarande budgetår. Det kommer dessutom att bli nödvändigt att fortsätta med de extra insatserna även under nästa budgetår. Vad gäller budgetåret 1993/94 har jag tidigare i dag redovisat bedömningar och beräkningar i mina förslag till budgetpropositionen.

Såväl SIV som Utlänningsnämnden redovisar kontinuerligt till regeringen hur verksamheterna utvecklas och vilka eventuella problem som kan finnas. Redan på försommaren kunde därför de båda myndigheterna få underhandsbesked om att de skulle förstärka utrednings- och beslutskapaciteterna för att motverka balanstillväxterna och därmed utdragna väntetider för de asylsökande. Ur statsfinansiell synpunkt är det dessutom oerhört kostsamt att under lång tid betala uppehållet för så många asylsökande som nu väntar på att få sina asylärenden prövade.

Just Utlänningsnämndens balanssituation, såsom den såg ut i våras, anmäldes till riksdagen i den s.k. kompletteringspropositionen för budgetåret 1992/93. Samtidigt anmäldes att regeringen skulle återkomma till riksdagen i tillägsbudget I för budgetåret 1992/93 med närmare bedömningar av resursbehovet. Utvecklingen blev sedan dessvärre mycket ogynnsammare än vad som då kunde förutses.

Det går inte att med kort varsel ställa om organisationerna till fördubblade, eller kanske tredubblade arbetsmängder. SIV:s och Utlänningsnämndens basorganisationer är dimensionerade för att klara av 30 000 asylsökande per budgetår - inte uppemot 80 000.

När tillströmningen av asylsökande var som högst fick Invandrarverket inrikta sig på att i första hand skaffa fram inkvarteringsmöjligheter och att sköta ärenderegistreringarna på alla dem som kom. I andra hand kommer asylutredningarna och beslutsfattande i redan utredda ärenden.

Detta gjorde att inte så många överklagandeärenden i första skedet kom att överlämnas till Utlänningsnämnden. Det ligger därför nu en inbyggd "äredepuckel" hos SIV som successivt flyttas över till nämnden.

Utlänningsnämnden har å andra sidan haft full sysselsättning med att arbeta av tidigare balanser.

Genom de förstärkningar som gjorts av SIV:s och Utlänningsnämndens utrednings- och beslutskapacitet har ökningen av förläggningskostnaderna kunnat begränsas. Jag kan dock inte lämna någon exakt uppgift om vilken konsekvens det skulle ha fått om SIV och Utlänningsnämnden inte så pass snabbt kommit igång med extrainsatserna. I SIV:s fall kan man i alla fall räkna med att verket kommer att kunna avgöra 32 000 fler grundärenden än vad som hade varit möjligt med verkets grunddimensionering. Med en trolig avslagsfrekvens på 69% innebär det att ca 10 000 personer får uppehållstillstånd i Sverige och kan flytta ut ur förläggningarna. Så gott som samtliga avslag leder erfarenhetsmässigt

till överklaganden, varför ca 22 000 asylsökande torde bli kvar på förläggningarna, åtminstone budgetåret 1992/93 ut. För Utlänningsnämndens del gör förstärkningarna det möjligt för nämnden att i stort sett arbeta av liggande balanser och därefter ta sig an den ärendepuckel som nu kommer att flyttas över från SIV. Det innebär att nämnden genom extraresurserna beräknas kunna besluta i ca 8 500 fler ärenden än vad som eljest skulle ha varit fallet. I individer räknat innebär det att ca 17 000 personer kan lämna förläggningarna, antingen för utresa ur Sverige eller för att tas emot i någon kommun.

Jag har tidigare redovisat att förläggningarna under innevarande budgetår troligen kommer att hysa i genomsnitt 72 000 personer och vid utgången av juni månad 1993 omfatta uppemot 77 000 belagda platser.

Min överslagsvisa bedömning blir att utan SIV:s och Utlänningsnämndens extrainsatser skulle den utgående förläggningsbalansen omfatta drygt 100 000 belagda platser. Satsning på utökad asylprövningskapacitet ger således stor "återbäring" i minskade förläggningstvolymer.

Som jag tidigare varit inne på, begränsas tyvärr omfattningen av de extraordinära ärendeavarbetningarna hos SIV och Utlänningsnämnden av de administrativa möjligheterna att utnyttja tillfälliga förstärkningar. Jag delar därför de båda myndigheternas bedömning att de förstärkningar som nu skett, åtminstone tillfälligt, är maximala och att ytterligare resurser inte torde leda till nämnvärt fler avgjorda ärenden. Detta utesluter inte att situationen kan komma att se annorlunda ut framåt våren 1993 och att det då kan bli aktuellt att överväga vad som ytterligare kan göras för att minska på väntetider och förläggningstvister. Jag vill i det sammanhanget erinra om att SIV i regleringsbrev givits möjlighet att under vissa förutsättningar göra tillfälliga förstärkningar inom en 25-miljonersram.

[6] D 1. Statens invandrarverks förvaltningskostnader

Jag beräknar att verkets myndighetsanslag på för närvarande 444 329 000 kronor behöver förstärkas med sammanlagt 156 000 000 kronor under budgetåret 1992/93.

Härav avser 16 mkr administration av verkets förläggningar, 90 mkr två extrastyrkor på sammanlagt ca 200 personer som rekryterades i somras och nu är utbildade och i arbete och 10 mkr administrativa stödfunktioner.

Kostnaderna för tolkar och översättningar beräknas öka med 40 mkr, vilket innebär något mer än en fördubbling.

Fr.o.m. nästa budgetår skall SIV finansiera sina investeringar i anläggningstillgångar genom att ta upp lån hos Riksgäldskontoret. Lånekostnaderna skall sedan bestridas från verkets myndighetsanslag, som avses omvandlas till ramanslag budgetåret 1993/94. Verket har anmält ett lånebehov redan för innevarande budgetår om 15 mkr för ADB-investeringar. Några lånekostnader uppstår inte, enligt SIV, under innevarande budgetår. Jag föreslår att verket får ta upp ett lån hos Riksgäldskontoret i nämnd storleksordning och förutsätter att ADB-inves-

teringarna genomförs på sådant sätt att lånekostnaderna kan betalas med den anslagskredit som medges inom ramanslaget. Jag förutsätter vidare att investeringarna på några års sikt är så lönsamma att anslagskrediten återbetalas och att de helst leder till minskat anslagsbehov.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen
att till *Statens invandrarverks förvaltningskostnader* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 156 000 000 kronor.

[7] D 9. Utlänningsnämnden

Till Utlänningsnämnden har innevarande budgetår anvisats 34 000 000 kronor, varav 26 100 000 kronor avser nämndens permanenta organisation och 7 900 000 kronor tidigare beslutade balansavarbetningar.

Den preliminära bedömning av behovet av förstärkt beslutskapacitet som gjordes i kompletteringspropositionen är, mot bakgrund av den faktiska utvecklingen av asylprövningsvolymerna, helt otillräcklig. Jag delar den bedömning som Utlänningsnämnden gjort i en särskild framställan till regeringen i höst, där nämnden anger det nödvändiga resurstillskottet till 29 700 000 kronor.

När Utlänningsnämnden etablerades den 1 januari 1992 disponerade nämnden särskilda anslagsmedel för ombyggnader av lokaler, anskaffning av utrustning, ledningsdragning för ADB-nät etc. Genom att nämnden fick tillträde till huvuddelen av sina lokaler mycket sent under budgetåret 1991/92 hann man inte med alla installationer. I stället har arbeten och anskaffningar för 1 030 000 kronor fått göras under innevarande budgetår. Jag föreslår att även detta belopp anvisas på anslaget till Utlänningsnämnden på tilläggsbudget till innevarande budgetårs statsbudget.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen
att till *Utlänningsnämnden* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 anvisa ett förslagsanslag på 30 730 000 kronor.

Avtal mellan svenska staten och Stockholms läns landsting om det ekonomiska ansvaret m.m. för Skansen, Konserthuset och Dansens Hus

Följande skall gälla fr.o.m. den 1 januari 1993.

1. Staten övertar det ekonomiska ansvaret för Stiftelsen Skansen. Stockholms läns landsting lämnar inget bidrag till Skansen efter utgången av år 1992. Landstinget skall dock betala sin del av eventuellt förekommande underskott i Skansens bokslut för år 1992.

2. Stockholms läns landsting övertar det ekonomiska ansvaret för Stockholms konserthusstiftelse. Staten lämnar inget bidrag till Konserthuset efter utgången av år 1992. Bidraget för andra halvåret 1992 regleras slutligt i samband med att slutligt grundbelopp till regionala musikinstitutioner fastställs för budgetåret 1992/93.

3. Parterna är ense om att Landstinget efter utgången av år 1992 inte skall vara representerat i styrelsen för Skansen. Landstinget avser att ta upp överläggningar med Stockholms konserthusstiftelse om huvudmannaskap och styrelserepresentation. Parterna är vidare eniga om att banden mellan Nordiska museet och Skansen resp. mellan Musikaliska akademien och Konserthuset även i fortsättningen bör återspeglas i resp. styrelses sammansättning. Styrelserna bör ha minst två ledamöter med erfarenhet från finans- och affärsvärlden.

4. Parterna är överens om att var för sig pröva frågan om huruvida Skansen resp. Konserthuset i framtiden bör drivas i bolagsform. Oavsett organisationsform skall resp. verksamhet drivas med företagsmässig inriktning, resultatinriktad ekonomiförvaltning och långsiktig resurshushållning. Ekonomiskt stöd från utomstående intressenter skall eftersträvas.

5. Staten övertar Landstingets ekonomiska åtagande vad gäller Stiftelsen Dansens Hus. Landstinget upphör att lämna bidrag till Dansens Hus, sedan ett engångsbelopp av 1 150 000 kronor, utgörande landstingets andel av underskottstäckning för år 1992, betalats till stiftelsen. Det förutsätts att Stockholms stad bidrar till verksamheten enligt tidigare träffad överenskommelse.

6. Parterna är ense om att ett bibehållet ekonomiskt ansvarstagande från samhällets sida utgör en förutsättning för nämnda institutioners fortlevnad.

7. Parterna är vidare överens om att det nu träffade avtalet skall vara kostnadsneutralt, vilket innebär att ingendera parten får åsamkas någon merutgift till följd av detta. Genom den nya ansvarsfördelningen ökar Statens kostnader, varför Landstinget åtar sig att till Staten erlægga ett engångsbelopp om 8,2 miljoner kronor.

8. Parterna åtar sig att gemensamt bidra med tillfälliga investeringsmedel för att möjliggöra nödvändiga upprustningsåtgärder på Skansen och en ombyggnad av Konserthuset. Staten lämnar engångsvis 15 miljoner kronor till Stockholms konserthusstiftelse och 10 miljoner kronor till

Stiftelsen Skansen under budgetåret 1992/93. Härutöver beräknas Länsarbetsnämnden i Stockholm kunna bidra med ca 5 miljoner kronor till Konserthusets ombyggnad. Ytterligare investeringsbehov prövar Stockholms läns landsting vad gäller Konserthuset och Staten vad gäller Skansen. Staten är angelägen om att givna investeringsmedel kan ge snara sysselsättningseffekter.

9. Stockholms läns landsting bidrar även fortsättningsvis med 0,55 miljoner kronor (1992 års nivå) per år till Konstnärernas Kollektivverkstad i Nacka. Åtagandet görs mot bakgrund av att frågan om statliga bidrag till kollektivverkstaden inte kan behandlas i samband med detta avtal.

Landstinget förutsätter att Staten genom Kulturrådet/Konstnärsnämnden samt Stockholms stad m.fl. lämnar stöd i nuvarande omfattning.

10. Detta avtal gäller under förutsättning av Regeringens och Stockholms läns landstings godkännande. Avtalet ersätter avtalet av den 14 februari 1968 om bidrag till Stiftelsen Skansen.

Stockholm 1992-09-22

För Staten:

För Stockholms läns landsting:

.....

.....

.....

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 december 1992

Föredragande: statsrådet Johansson

Anmälan till tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93

Fjortonde huvudtiteln

A. Miljö- och naturresursdepartementet m.m.

[1] A 2. Utredningar m.m.

I statsbudgeten för innevarande budgetår har anvisats ett reservationsanslag på 17 miljoner kronor för utredningar m.m. Efter förslag i prop. 1992/93:99 om vissa åtgärder inom klimatområdet och i Östersjöregionen har riksdagen anvisat 2,5 miljoner kronor på tilläggsbudget. För tillkommande utredningsverksamhet därutöver beräknar jag ett medelsbehov på ytterligare 5 250 000 kronor.

Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen
att till *Utredningar m.m.* på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93 utöver tidigare anvisat belopp anvisa ett reservationsanslag på 5 250 000 kronor.

Förteckning

Prop. 1992/93:105
Bilaga 10

över anslag som regeringen begär i samlingspropositionen om anslag på tilläggsbudget I till statsbudgeten för budgetåret 1992/93.

<i>I. Kungliga hov- och slottsstaterna</i>		
B1	De Kungliga slotten: Driftkostnader, <i>förslagsanslag</i>	2 000 000
<i>II. Justitedepartementet</i>		
H5	Bidrag till Stiftelsen för utvecklande av god redovisningssed, <i>förslagsanslag</i>	200 000
<i>III. Utrikesdepartementet</i>		
C2	Utvecklingssamarbetet genom SIDA, <i>reservationsanslag</i>	150 000 000
E2	Exportfrämjande verksamhet, <i>reservationsanslag</i>	22 000 000
F2	Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK), <i>förslagsanslag</i>	14 600 000
<i>V. Socialdepartementet</i>		
B1	Riksförsäkringsverket, <i>förslagsanslag</i>	30 900 000
B2	Allmänna försäkringskassor, <i>förslagsanslag</i>	3 150 000
E 20	Bidrag för att öka tillgängligheten och kapacitet inom hälso- och sjukvården, <i>reservationsanslag</i>	19 531 963
G12	Bidrag till byggande av gruppboende och andra alternativa boendeformer, <i>reservationsanslag</i>	400 000 000
G13	Bidrag för viss ombyggnad av sjukhem, m.m., <i>reservationsanslag</i>	200 000 000
G15	Utvecklingsmedel m.m., <i>reservationsanslag</i>	2 000 000
<i>VI. Kommunikationsdepartementet</i>		
A5	Kostnader för avveckling av Trafiksäkerhetsverket, <i>förslagsanslag</i>	40 000 000
<i>VII. Finansdepartementet</i>		
A3	Utredningar, <i>reservationsanslag</i>	8 000 000
E11	Nämnden för offentlig upphandling, <i>ramanslag</i>	3 250 000
F8	Trygghetsåtgärder för statsanställda, <i>reservationsanslag</i>	197 025 000
I5	Stöd till idrotten, <i>reservationsanslag</i>	1 000 000

<i>X. Arbetsmarknadsdepartementet</i>		
A2	Utredningar m.m., <i>reservationsanslag</i>	1 910 000
<i>XI Kulturdepartementet</i>		
B2	Bidrag till utvecklingsverksamhet inom kultur- området m.m., <i>reservationsanslag</i>	1 150 000
B8	Ersättning åt författare mfl. för utlåning av deras verk genom bibliotek m.m., <i>förslagsanslag</i>	6 521 000
B36	Bidrag till skansen, <i>förslagsanslag</i>	11 877 000
D1	Statens invandrarverks förvaltnings- kostnader, <i>förslagsanslag</i>	156 000 000
D9	Utlänningsnämnden, <i>förslagsanslag</i>	30 730 000
<i>XIV. Miljö- och naturresursdepartementet</i>		
A2	Utredningar m.m., <i>reservationsanslag</i>	5 250 000
Summa		1 307 094 963

